

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **B.D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2025 r.

kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 października 2024 r. (sygn. akt II AKzw 2047/24),

nie stwierdza podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

[WB]

UZASADNIENIE

Dnia 31 października 2024 roku Sąd Apelacyjny w Gdańsku rozpoznał zażalenie B.D., a także jego obrońcy, na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 września 2024 roku. Postanowienie to dotyczyło odmowy udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, działając na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w., postanowił utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Sąd Apelacyjny w pełni podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, uznając, że w sprawie B.D. nie zachodzą przesłanki uzasadniające udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Dotyczy to zarówno okoliczności natury zdrowotnej, jak i osobistej, które były podstawą wniosku skazanego i jego obrońcy.

Na to postanowienie zażalenie wniósł skazany, zarzucając wadliwe powołane sędziego rozpoznającego sprawę (SSA X. Y.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Analiza akt sprawy nie pozwala na wysnucie wniosku, jakoby zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (I KZP 2/22, OSNK 2022, nr 6, poz. 22) brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że należy wykazać in concreto, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem danego sędziego do sądu, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd w składzie którego zasiada taki sędzia jest sądem nienależycie obsadzonym. Jak wynika z akt sprawy ani z uzasadnienia kasacji, kwestia powołania sędziego orzekającego w sprawie nie wskazuje na zaistnienie takich wad, które powodowałyby konieczność uznania, że w istocie w tej konkretnej sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza opisana w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. Zwłaszcza, że w tym zakresie poszerzonej argumentacji nie przedstawił sam skarżący, pozostając na bardzo ogólnych twierdzeniach. Nie wskazał żadnych okoliczności, które in concreto prowadziłyby do potwierdzenia się sygnalizowanych przez niego obaw w odniesieniu do niezawisłości członka składu sądu w niniejszej sprawie. W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka konsekwentnie podkreśla się, że ocena niezawisłości i bezstronności sędziego musi być przeprowadzona w konkretnych okolicznościach danej sprawy (tzw. "test niezawisłości").

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[WB]

[r.g.]

